

Naar jeg har sagt, at Eksistensen af en Del af Landbruget er ligefrem truet, er ingen i Tvivl om, at jeg herved tænker paa det lille Landbrug. Det blev ikke i de første Krigsaar styrket til at gaa Tiderne i Møde, og det har ikke ved Mælkesalgs eller Svineproduktion været i Stand til at ruste sig. Det er derfor en selvsagt Ting, at det nu er ret haardt ramt. Den Tildeling af 850,000 Tons Korn, som man ved Kornloven af 3. August 1917 havde tiltænkt det, blev der paa Grund af Høstens Lidenhed intet af. Mit Parti er derfor beredt til at stille dette Landbrug gunstigere, end det har været stillet ved den Kornlov, Ministeren fremsatte i Fjor, og som Rigsdagen vedtog. Jeg maa i denne Forbindelse under Henvisning til Kendsgerningerne fastholde, at det lille Landbrugs Stilling blev ikke ugunstigere ved den Behandling, Lovforslaget fik her i Rigsdagen. Det synes mig, der er nogen Grund til at fastslaa dette, efter det, jeg har set fremdraget rundt omkring i Landet.

Naar vi mener, at der nu bør tages et særligt Hensyn til denne Del af Landbruget, er det ud fra en Erkendelse af, at det er i høj Grad paakrævet i Tider som disse at bevare Erhvervsmuligheden for de flest mulige i Samfundet. Tallet paa dem, der skal opretholdes i væsentlig Grad eller udelukkende ved direkte Tilskud af Statskassen, er i Forvejen stort nok, ja altfor stort, det taaler ikke at forøges. Derfor maa Lovgivningen tage disse Forhold under nøje Overvejelse. Men den gunstigere Stilling, som mit Parti er beredt til at give det mindre Landbrug, mener vi maa kunne gives dette, uden at man gør Uret mod den Del af Landbruget, som ligger lige ovenover Husmandsbruget. Uretten bør hæves, den bør ikke flyttes. Og det synes mig ikke helt opnaaet ved dette Lovforslag. Det synes mig endvidere, at Lovforslaget i mange Henseender er mere udviklet og kunstigt end paakrævet. Jeg tror, man kunde gøre det mere overskueligt, saa at ogsaa de ude i Landet, som i særlig Grad har Interesse af det, vilde kunne læse og forstaa det.

Foruden de nævnte Hovedformaal er der, det indrømmer jeg, kommet endnu et Formaal til. Det er det, der betegnes ved Vareudvekslingen. Jeg tror, at vi alle er enige om at ville give vore venlige Følelser overfor Nabofolk, der lider Savn, Udtryk ved at dele med dem ikke blot af vor Overflod, thi der udover er vi allerede kommet, men af de Beholdninger, vi har, og som kan være knappe nok endda. Men det forekommer mig, at der her kan være

Tale om at overveje, hvad der er bedst egnet, og hvad der kan afgives med mindst Ulempe. Det er formentlig saa, at det ikke alene er Korn, der tiltrænges. Formentlig kan ogsaa andre Produkter her gøre Fyldest. Derfor synes det mig, at det bør overvejes, om man allerede paa det nuværende Tidspunkt, da ingen kender Høstens Størrelse, bør fastslaa et Kvantum som det, der i Lovforslaget er angivet.

Det Kvantum, der er fornødent til Opfyldelse af Lovforslagets Formaal, har Indenrigsministeren tænkt at tilvejebringe ved en Ligning paa Jordværdien ligesom ved Kornloven af 1917. Men i Henhold til de Betragtninger, jeg allerede har gjort gældende, maa jeg meget henstille, at det paatænkte Kvantum nedsættes noget, thi det kan efter min Mening blive skæbnesvangert at tage det Kvantum, her er foreslaaet, bort fra det danske Landbrug og navnlig at fastslaa, at det skal gøres paa et Tidspunkt, da ingen ved, hvordan den kommende Høst bliver.

At Ligningsgrundlaget: Jordværdien, ingenlunde er ideelt, erkendes af alle. I Lovforslaget omtales en Kommission, der skulde revidere denne Jordværdi. I det Forslag, som er stillet af Husmandsforeningerne, er den Utilfredshed, der er med Jordværdien som Grundlag, udtrykt nok saa skarpt, idet det i dette Forslag hedder følgende — jeg maa maaske citere et Par Linier —: „I alle Tilfælde, hvor Amtsnævnene finder Anledning dertil, skal disse Nævn være bemyndigede til at kræve ny Vurdering af enkelte Ejendomme eller af hele Kommuner eller Dele af disse, og hvis en saadan ny Vurdering ikke skønnes at være tilfredsstillende, kan Amtsnævnene indanke Sagen for en af Indenrigsministeriet nedsat særlig Vurderingskommission til endelig Afgørelse“. Saa hedder det straks efter, at dette Arbejde skal være tilendebragt senest 15. Juli i Aar, medens der i Lovforslaget er nævnt 15. August. Dette vil sikkert have sine store Vanskeligheder, og nu mener jeg, at det er af megen Vigtighed for Landbruget, at det i Tide faar at vide, hvorledes det er stillet overfor den kommende Kornlov. Det sene Tidspunkt af Rigsdagssamlingen, hvorpaa vi har faaet dette Lovforslag, er allerede en ret betydelig Forhaling af Sagen, og det vil have sine store Vanskeligheder for Rigsdagen, synes det mig, at tilendebringe de fornødne Overvejelser i denne Samling, saa at der kan gennemføres en forsvarlig Kornlov, men mit Parti vil yde sit bedste dertil.

At Jordværdien er lidet ideel, er, som